

stałych oraz inne osoby, według swego uznania, bez prawa głosowania.

Art. 12. Posiedzenia Komitetu Obrony Rzeczypospolitej zwołuje Prezydent Rzeczypospolitej według swego uznania lub na wniosek Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych.

Art. 13. § 1. Organem przygotowującym, opracowującym i przeprowadzającym decyzje Komitetu Obrony Rzeczypospolitej jest Sekretariat Komitetu Obrony Rzeczypospolitej przy Generalnym Inspektorze Sił Zbrojnych, którego kierownikiem jest zastępca Szefa Sztabu Głównego.

§ 2. Na żądanie Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych, skierowane do poszczególnych ministrów, odpowiedni dyrektorzy departamentów (równorzędni) współpracują z Sekretariatem Komitetu Obrony Rzeczypospolitej.

§ 3. Z ramienia Przewodniczącego Komitetu Obrony Rzeczypospolitej Sekretariat Komitetu Obrony Rzeczypospolitej śledzi wykonywanie uchwał przez poszczególne działy administracji państwowej.

Art. 14. Regulamin obrad Komitetu Obrony Rzeczypospolitej uchwalą Komitet Obrony Rzeczypospolitej, a zatwierdzi Prezydent Rzeczypospolitej.

Dział V.

Art. 15. Wykonanie niniejszego dekretu poruczam Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 16. § 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 2. Z dniem tym tracą moc obowiązującą:

- rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 sierpnia 1926 r. o wydawaniu dekretów w zakresie Najwyższego Zwierzchnictwa sił zbrojnych Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 444);
- dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 sierpnia 1926 r. o sprawowaniu dowództwa nad siłami zbrojnymi w czasie pokoju i o ustanowieniu Generalnego Inspektora sił zbrojnych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 445);
- rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 października 1926 r. o utworzeniu Komitetu Obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 633).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

287.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 maja 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej do grup uposażenia oraz o dodatkach lokalnych i służbowych.

Na podstawie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 7 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej do grup uposażenia oraz o dodatkach lokalnych i służbowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 783) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 65) między wyrazy: „Zastępca Komendanta Głównego” a „Naczelnicy Wydziałów w Komendzie Głównej...” dodaje się wyrazy „Szef Sztabu”, a między liczby „500” i „300” dodaje się liczbę „400”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1936 r.

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

288.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 6 kwietnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu w sprawie wykonania ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego osób wojskowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej.

Na podstawie art. 16 ust. 3 i 17 ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego osób wojskowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojsko-